

Αληθινή ιστορία, Ιερομόναχος Ιγνάτιος

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Μερικοί ρωτούν πως αρχίζει η Ιεραποστολή σε ένα χωριό ή σε μια πόλη. Αλλά πρέπει να γνωρίζουμε ότι η Ιεραποστολή δεν είναι υπόθεση ανθρώπινη, αλλά έργο της θείας Χάριτος. Το Άγιο Πνεύμα φωτίζει και τους Ιεραποστόλους και τους καλοπροαίρετους ανθρώπους που αναζητούν τις ανώτερες και αληθινές αξίες, ώστε να συντελεσθεί το σχέδιο του Θεού για την σωτηρία των ψυχών. Δεν αρκεί όμως μόνο η Χάρις του Θεού και η καλή προαίρεση των ανθρώπων. Ο ιεραπόστολος σαν άλλος γεωργός είναι υποχρεωμένος να σπέρνει τον λόγο του Θεού σε κάθε ευκαιρία, σε κάθε περίπτωση· και όταν το έδαφος είναι κατάλληλο, ο σπόρος βλασταίνει και αποδίδει ανάλογη καρποφορία. Στην Ιεραποστολή επαληθεύεται εναργώς το Ευαγγέλιο. Ο λόγος του Θεού άλλοτε δίνει εκατονταπλασίονα καρπό και άλλοτε πάλι πολύ λίγο η και καθόλου. Σχετικώς θα αναφέρω μία αληθινή ιστορία που συνέβη πρόσφατα.

Ως γνωστόν κάθε Δευτέρα μοιράζουμε διάφορα βασικά είδη διατροφής (ρύζι, αλεύρι, όσπρια κ.λπ.) σε 750 περίπου φτωχές οικογένειες, αναπήρους, τυφλούς κ.λπ. Κάποιος ανάπηρος ο οποίος χρειάζεται 3 ώρες για να έλθει, διότι παίρνει 3 συγκοινωνίες, μας παρεκάλεσε να πάμε στο χωριό του να μοιράσουμε ρούχα. Γνωρίζοντας την απόσταση και την πεζοπορία για να φθάσουμε ως το χωριό του, στην αρχή διστάζαμε να του πούμε το ναί· όχι για τον κόπο και την ταλαιπωρία, αλλά για τον χρόνο που χρειαζόμαστε. Οι επισκέψεις στα χωριά είναι ολόκληρη

περιπέτεια· πολλές φορές χρειάζεται μία ολόκληρη ημέρα και αν συμβεί κάτι απρόοπτο (που συμβαίνει πολύ συχνά) επιστρέφουμε πολύ αργά τη νύχτα στο ιεραποστολικό κέντρο. Τελικώς πήγαμε στο χωριό αυτού του ανθρώπου, αφού κινδυνεύσαμε πολλές φορές να πέσουμε σε κάποια λίμνη ή σε κάποιο ποτάμι που ήταν δίπλα στα στενά χωμάτινα δρομάκια του χωριού. Στις περιπτώσεις αυτές μόνο από θαύμα σώζεται κανείς. Οι προσευχές και τα σταυροκοπήματα έντονα από τους επιβάτες, που πολλές φορές κλείνουν τα μάτια τους από το φόβο.

Τελικώς εκπληρώσαμε την αποστολή μας και πήραμε τον δρόμο της επιστροφής. Κάπου ενδιάμεσα σταθμεύσαμε για λίγο ως συνήθως, να φάμε κάτι και να ηρεμήσουμε από την περιπέτεια που είχαμε. Κάποιος περαστικός με το ποδήλατό του σταμάτησε και μας κοιτούσε παράξενα, αφού δεν είχε δει άλλη φορά ξένους. Μετά από λίγο, αφού ήδη τρώγαμε κάτι πρόχειρο που είχαμε μαζί μας, παρουσιάζονται μπροστά μας δύο κοριτσάκια έως 10-12 ετών και μας προσφέρουν δύο αγγούρια που κρατούσαν στα χέρια τους. Το μεγαλύτερο άπ' αυτά μου είπε στη γλώσσα τους: «πάτερ, ο πατέρας μας μας έδωσε αυτά τα αγγούρια για σας· να τα φάτε». Κι έφυγαν διακριτικά αφού μας χαιρέτησαν.

Καταλαβαίνετε πόσο πολύ μας συγκίνησε η χειρονομία τους αυτή. Χίλιοι καλοί λογισμοί πέρασαν άπ' το μυαλό μας. Όλοι θαυμάσαμε τη λεπτότητα των παιδιών αυτών, αλλά και την αξιοπρέπειά τους. Την ευγένεια και τη φιλική διάθεσή τους. Αφού τελειώσαμε το φαγητό μας, κάποιος κύριος μας πλησιάζει και μας χαιρετά. Ήταν ο πατέρας των παιδιών, που μας παρεκάλεσε να πάμε στο σπίτι του που ήταν πάρα πολύ κοντά. Δεν του το αρνηθήκαμε, αν και η ώρα ήταν περασμένη για τέτοιου είδους επισκέψεις. Από τη συζήτηση καταλάβαμε ότι δεν ήταν ευχαριστημένος από τον προτεσταντισμό που είχε γνωρίσει, και αναζητούσε κάτι ανώτερο να ικανοποιήσει τη δίψα της ψυχής του. Περιληπτικά του μιλήσαμε για το Ορθόδοξο δόγμα και την Εκκλησία μας. Μας παρακάλεσε να πάμε στο χωριό του να διδάξουμε την Ορθοδοξία που ήταν τελείως άγνωστη.

Πράγματι, την επόμενη εβδομάδα πήγαμε και η συγκέντρωση έγινε στην ταράτσα κάποιου διώροφου σπιτιού. Προσήλθαν 30 περίπου άτομα που παρακολουθούσαν με ενδιαφέρον τη συζήτηση για τον άγνωστο Θεό και τις αλήθειες της πίστεώς μας. Στο τέλος οι ερωτήσεις δεν σταματούσαν, αλλά τι να τους πρωτοπεί κανείς; Έτσι ορίσαμε μία ημέρα την εβδομάδα να επισκεπτόμαστε το χωριό αυτό και να κάνουμε κατήχηση. Οί κατηχήσεις συνεχίζονται μέχρι σήμερα, ώστε να ολοκληρωθούν και να προχωρήσουμε στις βαπτίσεις. Κάθε φορά που πηγαίνουμε, βλέπουμε και καινούργια πρόσωπα να παρακολουθούν την κατήχηση. Ο λόγος του Θεού σπέρνεται στις ψυχές που σαν σφουγγάρι ρουφούν τα θεία νοήματα της Αγίας Γραφής.

Η Ιεραποστολή είναι προσέλκυση και προσέλευση στην πίστη εν ελευθερία. Ο ίδιος ο Χριστός είπε «όστις θέλει οπίσω μου ελθείν» κι εμείς δεν βιάζουμε κανέναν. Βεβαίως μέσα μας επιθυμούμε διακαώς και παρακαλούμε ώστε όλοι αυτοί οι άνθρωποι να γνωρίσουν τον αληθινό Θεό και να κληρονομήσουν την ουράνιο Βασιλεία Του. Ας ευχηθούμε, ο Πανάγιος Τριαδικός Θεός να ανοίξει τα μάτια της ψυχής των τέκνων Του ώστε, να αγαπήσουν θερμά την Ορθοδοξία και την εν Χριστώ ζωή και να δοξάσουν το Όνομά Του.

Ιερομόναχος Ιγνάτιος

Πηγή: «Πάντα τα έθνη», τ.56